

hvilket omfang det ud fra tjenstlige hensyn vil være formålstjenligt at anvende nuancerede aldersgrænser, kan træffes aftale om afgangspligtens indtræden inden for en ramme bestående af 70 års alderen som den øvre grænse og det 60. år som den nedre grænse. Hvor der måtte blive tale om at anvende afgangsalder under 60 år, forudsættes det, at bestemmelserne herom træffes ved lov.

I tilslutning hertil indeholder § 3 i nærværende lovforslag bestemmelse om forudsætningerne for tjenstemænds ret til at forlange afsked med pension. Bestemmelsen indebærer en udvidelse af den tidsramme, inden for hvilken en tjenestemand i almindelighed kan vælge at lade sig pensionere, idet det bestemmes, at retten til afsked med pension indtræder fra udgangen af den måned, hvori den pågældende fylder 60 år, eller — såfremt der ved anden lov måtte være fastsat en aldersgrænse under 60 år for retten til at begære afsked med pension — når han når denne lavere alder.

Efter den foreslåede ordning vil de tjenstemænd, for hvem den frivillige afgangsalder efter de gældende regler er 67 år eller indtræder ved en alder mellem det 60. og det 67. år, således kunne opnå pension ved afsked på egen begæring fra et tidligere tidspunkt. I forbindelse hermed står, at der under § 6, stk. 2, er stillet forslag om, at den egenpension, der opnås ved sådan førtidspensionering, opgøres således, at der foretages nedsættelse af den ordinært beregnede pension med et beløb, der fastsættes i forhold til den tid, som står tilbage, indtil den pågældende kunne forlange afsked med ordinær pension ved det 67. år, eller — hvis der for stillingen gælder afgangspligt før 67 års alderen — indtil det tidspunkt, da han skulle have været afskediget.

Til § 4.

Ifølge lønnings- og pensionslovens § 54, stk. 2, 1. pkt., regnes en tjenstemands pensionsalder fra det tidspunkt, da han i 5 år efter sit fyldte 30. år har været fast ansat i stillinger, der efter lovens bestemmelser er forbundet med pensionsret, uanset om tjenesten er udført under en eller flere styrelsesgrené.

På samme måde som en tjenestemand ved overgang fra en statstjenestemandstilling til en anden medtager den pensionsalder, der er erhvervet under den forudgående tjeneste, er det bestemt, at der ved overgang til ansættelse i statstjenestemandstilling fra pensionsberettigende ansættelse inden for visse andre offentlige ansættelsesområder foretages pensionsmæssig medregning af den forudgående tjeneste. Dette gælder således ifølge lønnings- og pensionslovens § 54, stk. 2, såfremt der sker overgang

til præste- eller lærerstilling i staten fra pensionsberettigende tjenestemandstilling i folkekirken, folkeskolen eller under Københavns kommunale skolevæsen samt ved overgang til statstjenestemandstilling fra pensionsberettigende stilling under Færøernes landsstyre eller fra en stilling, der er forbundet med medlemskab af en statsunderstøttet pensionskasse. Sådan stillingsmæssig overgang ledsages efter den gældende ordning af overførelse til statskassen af de pensionsbidrag, der er indeholdt under den forudgående ansættelse, jfr. de derom gældende bestemmelser i § 50, stk. 5 og 6.

Endvidere er der i lønnings- og pensionslovens § 50, stk. 4, fastsat bestemmelser angående efterbetaling af pensionsbidrag, som efter deres indhold hviler på en forudsætning om, at der med særlig lovhjælp kan skabes grundlag for erhvervelse af en pensionsanciennitet, der er højere end den pensionsalder, som efter de almindelige regler vil kunne opnås i løbet af ansættelsestiden. På grundlag heraf er der med hjemmel på de årlige normeringslove i en række tilfælde ud fra en konkret vurdering truffet bestemmelse om pensionsmæssig medregning af virksomhed, der ligger forud for ansættelsen i statstjenestemandstilling, herunder f. eks. sådan tidligere pensionsberettigende, offentlig tjeneste, som ikke falder ind under området for de ovenfor nævnte regler om automatisk medregning af forudgående tjeneste i folkeskolen m. v., ligesom der for visse stillingskategoriers vedkommende er truffet bestemmelse om tillæggelse af forhøjet pensionsanciennitet på grundlag af forudgående, ikke-pensionsberettigende beskæftigelse i statens tjeneste.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 2 tænkes den af tjenestemandsforslaget afledede pensionssikring i højere grad, end det er tilfældet efter de gældende regler, baseret på den stillingsmæssige tilknytning, der etableres ved ansættelsen i tjenestemandstilling. Ud fra denne betragtning tager de foreslåede regler i lovforslagets § 4 sigte på, at ansættelsen i tjenestemandstilling skal kunne danne udgangspunkt for indtjening af pensionsalder under den efterfølgende tjeneste, således at i princippet hele ansættelsestiden indgår i opgørelsen af pensionsberegningsgrundlagets tidsfaktor. Denne nyordning må ses i sammenhæng med de regler om pensionsoptjeningens forløb, der er foreslået fastlagt i lovforslagets § 6.

Man har dog ikke anset det for nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at der knyttes virkninger afledt af pensionsaldersindtjening til tjenestemandsansættelsen i tilfælde, hvor den måtte finde sted i ganske ung alder og derpå ophører efter en relativt kortvarig tjeneste. Af denne årsag er bestemmelserne